

✧ Texty na tento týden – Mk 7:1–13; Ř 2:4; 1J 2:15–17; 2K 10:5.6; J 5:46.47; 7:38

✧ Základní verš

„K zákonu a svědectví! Což oni neříkají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitřní záře?“ (1z 8:20)

Každá křesťanská církev používá pro podporu své věrouky Bibli. Zároveň však platí, že autorita a role Písma v teologii nejsou ve všech církvích stejné. Písmo má v jednotlivých křesťanských společenstvích různé postavení a funkci. Jde o velmi široké téma a my budeme zkoumat různé zdroje, které ovlivňují náš výklad Písma. Patří mezi ně tradice, zkušenost, kultura, způsob uvažování a samotná Bible.

Tyto vlivy hrají významnou roli v každé věrouce a v každé církvi. Každý z nás je součástí nějaké tradice a společnosti, které nás ovlivňují. Máme zkušenost, která formuje naše uvažování a působí na naši schopnost porozumět, a také svůj způsob myšlení a hodnocení okolností a dějů kolem nás. A každý z nás čte Písmo a snaží se tak porozumět Bohu a jeho vůli. Který z uvedených vlivů (nebo jejich kombinace) má pro nás konečnou autoritu při našem výkladu Písma? Jak se vzájemně ovlivňují? Upřednostnění jednoho nebo více zdrojů výkladu vede k různým důrazům a výsledkům a v konečném důsledku určuje směr celé naší teologie.

✧ Týden ve zkratce:

- Tradice
- Zkušenost
- Kultura
- Způsob uvažování
- Bible
- Podněty k zamyšlení

NE 19. dubna – Tradice

Mk 7:6-9 „⁶Řekl jim [Ježíš]: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: „Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; ⁷marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“ ⁸Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.““ ⁹A ještě řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici!““

1K 11:1.2 „¹Jednejte podle mého příkladu, jako já jednám podle příkladu Kristova. ²Chválím vás, že si mne stále připomínáte a držíte se tradice, kterou jste ode mne přijali.“

Mk 7:1-5.10-13 „¹Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. ²Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. (³Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. ⁴A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mís.)“ ⁵Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?“ ... ¹⁰Vždyť Mojžíš řekl: „Cti svého otce i svou matku“ a „kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí.“ ¹¹Vy však učíte: Řekne-li někdo otci nebo matce: „To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu),“ ¹²již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; ¹³tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho.““

Mk 7:3.5 B21 „³Farizeové a všichni Židé totiž nejedí, aniž by si obřadně umyli ruce, a tak dodržují tradici starších. ... ⁵Farizeové a znalci Písma se ho tedy zeptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?““

Mk 7:3.5 ČSP „³Farizeové a všichni Židé, držíce tradici starších, totiž nejedí, dokud si k zápěstí neumyjí ruce. ... ⁵Farizeové a učitelé Zákona se ho ptali: „Proč tvoji učedníci nežijí podle tradice starších, ale jedí chléb nečistýma rukama?““

1K 11:2 „Chválím vás, že si mne stále připomínáte a držíte se tradice, kterou jste ode mne přijali.“

2Te 3:6 „Přikazujeme vám, bratři, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali.“

PO 20. dubna – Zkušenost

Ř 2:4.5 „⁴Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?“ ⁵Svou tvrdostí a nekajícnou myslí si stíráš Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud.“

Tt 3:4-7 „⁴Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: ⁵On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého. ⁶Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, ⁷abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k němuž se upíná naše naděje.“

2K 11:1-3 „¹Kéž byste ode mne snesli trochu nerozumu – ano, snášejte mne! ²Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu. ³Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřímné oddanosti Kristu.“

Mk 12:28-31 „²⁸Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ ²⁹Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; ³⁰miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘ ³¹Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe!‘ Většího přikázání nad tato dvě není.““

ÚT 21. dubna – Kultura

1J 2:15-17 „¹⁵Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. ¹⁶Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomůže i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky“

ST 22. dubna – Způsob uvažování

2K 10:4-6 „⁴Zbraně našeho boje nejsou světské, nýbrž mají od Boha sílu bořit hradby. Jímí boříme lidské výmysly ⁵a všecko, co se v pyšce pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušna Krista, ⁶a jsme připraveni potrestat každou neposlušnost, dokud vaše poslušnost nebudě úplná.“

Př 1:7 „Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošelci.“

Př 9:10 „Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost.“

Ef 4:18 „Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce.“

ČT 23. dubna – Bible

J 5:46.47 „⁴⁶Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. ⁴⁷Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

J 7:37.38 „³⁷V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! ³⁸Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.““

1Tm 4:6 „Toto bratrům zdůrazňuj a budeš dobrým služebníkem Krista Ježíše, vychovaným slovy víry a pravého učení, které sis osvojil.“

PÁ 24. dubna – Podněty k zamyšlení

Přečti si 37. kapitulu „Naše jediná jistota“ z knihy Velké drama věků (GC 593–602; VDV 385–390).

Tradice, zkušenost, kultura, způsob uvažování a Bible ovlivňují naše přemýšlení o Božím slově. V této souvislosti zaznívá důležitá otázka: Který z těchto vlivů má v naší teologii konečné slovo a svrchovanou autoritu? Jedna věc je obhajovat Bibli, ale něco úplně jiného je umožnit, aby Bible prostřednictvím služby Ducha ovlivňovala a měnila náš život.

V určitém smyslu nemusí být kultura, zkušenost, rozum, a dokonce ani tradice samy o sobě špatné. Stávají se problémem, jestliže odporují tomu, co učí Písmo. Ještě horší však je, když tyto vlivy mají přednost před Božím slovem. Ve Starém i Novém zákoně máme mnoho příběhů odpadnutí, kdy došlo k tomu, že vnější vlivy měly přednost před zjevením Boží vůle.

Otázky k rozhovoru

1. Proč je jednodušší zachovávat do detailu některé lidské tradice než žít podle ducha Božího zákona: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. ... Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22,37–40)?

Mt 22:37-40 „³⁷On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ ³⁸To je největší a první přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ ⁴⁰Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.““

2. Uvažujte společně o otázce z části na neděli. Jaké místo by měla mít tradice v naší církvi? V čem jsou podle vás tradice ku prospěchu, a v čem naopak spočívá jejich nebezpečí?

3. Jak se můžeme ujistit, že tradice, ať je jakkoli dobrá, nenahrazuje psané Boží slovo jako naši konečnou normu a autoritu?

4. Představte si, že někdo tvrdí, že měl sen, ve kterém k němu mluvil Bůh a řekl mu, že pravým dnem odpočinku a bohoslužby je dnes pro nás neděle. Jak bys tomuto člověku odpověděl? Co se z podobných příběhů můžeme naučit o tom, že naši zkušenost musíme vždy posuzovat na základě Božího slova?

5. Uvažujte o kultuře a společenských hodnotách, které vás jako společenství ovlivňují. Jaký vliv mají některé názory vaší kultury na vaši víru? Můžete uvést příklady z dějin, kdy kultura a situace ve společnosti ovlivňovaly chování členů církve tak silně, že to dnes můžeme hodnotit negativně? Co se z toho můžeme dnes naučit, abychom se vyhnuli podobným chybám v budoucnosti?

